

?Es importante recordar la lucha de muchas mujeres desconocidas para comprender nuestro presente?

LA HAINE - BARCELONA :: 08/03/2010

[Cast/Cat] Enmarcada en el centenario de la CNT, ha tenido lugar la primera actividad programada para las Jornadas Anarcofeministas de Barcelona.

[Castellano]

Con motivo del centenario de la CNT, se han organizado las Jornadas Anarcofeministas, cuya primera actividad tuvo lugar el pasado sábado en el Centro Cívico Drassanes. En la charla, titulada “Mujer y anarcosindicalismo”, participaron Ana Sigüenza, primera secretaria general de la CNT, y Laura Vicente, Doctora en Historia Contemporánea y autora de “Teresa Claramunt. Pionera del feminismo obrerista anarquista”.

En primer lugar intervino Ana Sigüenza, quien habló sobre su experiencia como militante del Sindicato de Enseñanza e Intervención social de la CNT de Madrid y como secretaria general, primera mujer que ocupa ese puesto en dicha organización. También colabora en la Fundación de Estudios Libertarios Anselmo Lorenzo (FAL), creada en 1987, y fue y es organizadora y partícipe de numerosas charlas y mítines. Su intervención concluyó señalando que “el anarcosindicalismo no entiende de hombres y mujeres, entiende que es necesario que entre compañeros y compañeras nos empujemos y ayudemos”.

La siguiente y última intervención vino de la mano de Laura Vicente, quien fue miembro de Mujeres Libertarias y señaló que el feminismo es una lucha de todos, también de hombres, ya que no se lucha contra ellos.

Apuntó que el feminismo anarquista no queda reducido a la organización Mujeres Libres, pero que en ella desembocan unos precedentes que existen dentro del movimiento libertario. Analizó cada una de las causas por las que nació esta organización. La primera de ellas es la tradición del obrerismo francés de las utópicas y visionarias. Estas mujeres hablaban de una organización autónoma de mujeres y de igualdad, pero también de una diferencia biológica que hace que puedan aportar algo distinto. Otra de las razones son las ideas anarquistas, que dicen que las relaciones de autoridad, otorgadas a los hombres, son fuente de malas relaciones sociales. Asimismo, es importante el librepensamiento, que critica a la iglesia e incide en la educación, y el neomaltusianismo, que quiere limitar la fertilidad.

La exposición de Laura se centró en dos mujeres: Teresa Mañé y Teresa Claramunt. A esta última la conoce cuando escribió la obra “Sindicalismo y conflictividad social en Zaragoza (1916-1923)”. Trabajadora del ramo textil, fue arrestada durante la represión del Proceso de Montjuic (1896), y posteriormente detenida por los sucesos de la Semana Trágica de Barcelona, en 1909, por lo que se vio obligada a exiliarse a Zaragoza. En el año 11, durante una huelga, fue la que abrió el debate y llamó a la huelga en torno al trabajo doméstico en un auditorio donde la mayoría de los presentes eran hombres.

Según la ponente, estas dos mujeres, Mañé y Claramunt, comparten rasgos biológicos e ideas comunes, como la voluntad de escribir, propagar y actuar, hablaban de su condición de mujer y ocupaban un lugar en el espacio público, reservado exclusivamente a los hombres, lo que hacía que fuesen rechazadas por muchos de ellos, algunos considerados libertarios. Son partidarias del cambio de costumbres y moral y comparten ideas anarquistas y el librepensamiento, es decir, concepción universalista, muy críticas con la idea de patria, y concepción anticlerical. También tienen en común el cuestionamiento al feminismo sufragista, ya que dicen que éste es superficial, no real, y admiten la existencia del sistema patriarcal.

Pero entre ellas también existen diferencias. Claramunt defendía que había que tomar conciencia y asociarse entre mujeres. Al contrario que Mañé, que sostenía que los organismos debían ser mixtos.

Pese a esa pequeña discrepancia, Mujeres Libres nace ligada a ambas, explicó. Tienen en común temas de debate, como es la importancia de la cultura y la educación, el trabajo, como emancipación económica y jornal digno y “respetos”, igualdad en las relaciones de los sexos y en el ámbito doméstico, etc. También comparten el alto precio de su autonomía, ya que les fueron negados fondos, apoyo organizativo y el acceso a las discusiones políticas.

Para culminar su intervención, Laura Vicente señaló que es importante recordar la lucha de muchas mujeres desconocidas que se comprometieron con la lucha por la emancipación femenina para comprender nuestro presente.

Durante el debate que se realizó posteriormente, se recordó el nombre de Pepita Carpena, luchadora perteneciente a Mujeres Libres, que falleció en 2005.

Las siguientes actividades de las Jornadas Anarcofeministas se realizarán:

El Domingo 7 de marzo, a las 5 de la tarde: taller de autogestión de la salud en la Casa de la Solidaridad (C/ Vistalegre 15).

El Miércoles 10, a las 19h.: cine forum “A la deriva (Por los circuitos de la precariedad femenina)”. Autores: Precarias a la deriva. En el Espai Obert (C/ Violant d’Hongria 71).

El Viernes 12, a las 19h.: “Teoría y Práctica Anarcofeminista”, con La Katino Anarkista, miembro de Red Anarcofeminista de Mujeres y creadora de la publicación Alejandra, y Vanessa Ortiz, del colectivo Juana Julia Guzmán (Bogotá). En la Fundació d’Estudis Llibertaris i Anarcosindicalistes - FELLA. (C/Joaquin Costa 34).

[Català]

Amb motiu del centenari de la CNT, s’han organitzat unes Jornades Anarcofeministes, la primera activitat de la qual va tenir lloc el passat dissabte al Centre Cívic Drassanes. La xerrada, titulada “Dona i anarcosindicalisme”, va comptar amb la participació d’Ana Sigüenza, primera secretaria general de la CNT, i Laura Vicente, Doctora en Història

Contemporània i autora del llibre “Teresa Claramunt. Pionera del feminisme obrerista anarquista”.

Ana Sigüenza, que va intervenir en primer lloc, va parlar sobre la seva experiència com a militant del Sindicat d'Ensenyament i Intervenció Social de la CNT a Madrid i com a secretaria general, de fet fou la primera dona que va ocupar aquest càrrec en l'organització sindical. Durant aquest temps també va col·laborar amb la Fundació d'Estudis Anselmo Lorenzo (FAL), creada al 1987, i va ser (i és) organitzadora de nombroses xerrades i mítings. L'intervenció històrica d'Ana Sigüenza va acabar senyalant que “l'anarcosindicalisme no entén d'homes i dones, entén que és necessari que entre companys i companyes ens recolzem i ajudem”.

La següent i última intervenció va venir de la mà de la Laura Vicente, que va ser membre a més de Mujeres Libres, i que va focalitzar la seva intervenció senyalant que el feminisme és una lluita comuna, també d'homes, ja que no es lluita contra ells.

I va apuntar que el feminisme anarquista no queda reduït a l'organització Mujeres Libres, però que hem de tenir en compte que d'ella parteixen precedents que desemboquen en el moviment llibertari. Poc a poc, va estar desglossant les raons per les que va sorgir aquesta organització:

- La tradició de l'obrerisme francès de les utòpiques i visionàries que parlaven sobre una organització autònoma de dones i d'igualtat, però alhora d'una diferència biològica que fa que aportin quelcom diferent.
- L'ideari anarquista que es carrega les relacions d'autoritat, poder atorgat als homes, perquè són font de males relacions socials.
- El lluirepensament que critica l'església i incideix en l'ensenyament.
- La reacció contra el neomaltusianisme que pretenia limitar la fertilitat.

L'exposició de la Laura Vicente es va centrar en dues dones: Teresa Mañé y Teresa Claramunt. A l'última la va conèixer mentre escrivia la seva obra “Sindicalisme i conflictivitat social a Saragossa (1916-1923).

Teresa Claramunt va ser treballadora del tèxtil fins que la repressió la va arrestar durant els Processos de Montjuïc (1896), i posteriorment arrel dels fets de la Setmana Tràgica (1909), per tant va veure's obligada a l'exili a Saragossa. Durant l'any 1911, en una vaga de fam, va obrir el debat entorn el treball domèstic en un auditori on la majoria dels presents eren homes.

Segons la ponent, ambdues dones, Mañé i Claramunt, van compartir trets biològics i idees comunes, com la voluntat d'escriure, propagar i actuar, parlaven de la seva condició de dona i ocupaven alhora un lloc en l'espai públic, reservat exclusivament als homes, per tant van ser obviades per molts d'ells, alguns considerats llibertaris.

Eren partidaries del canvi en les costums i en la moral, i alhora comparteixen l'ideari anarquista i el lluirepensament, és a dir, tenen una concepció universalista, mentre es mantenen molt crítiques amb els ideals patriòtics. A més, també comparteixen el qüestionament del feminisme sufragista, per ser superficial, no real, i acceptador del sistema patriarcal.

Però en elles també hi havia diferències, mentre Claramunt defensava que calia prendre

consciència i associar-se entre dones, Mañé sostenia que els organismes havien de ser mixtes. A pesar d'això, Mujeres Libres va néixer lligada a ambdues, segons Laura Vicente. On es tractava la importància de la cultura i l'educació, el treball entès com a emancipació econòmica amb un jornal digne, igualtat en les relacions entre sexes i en l'àmbit domèstic, etc. També van compartir l'alt preu de la seva autonomia, els hi van negar fons, recolzament organitzat i l'accés a les discussions polítiques.

La gran feina d'ambdues, però tampoc deixa enrere la gran lluita de moltes dones desconegudes que van comprometre's amb l'emancipació femenina per a comprendre el nostre present.

S'ha recordat també el nom de Pepita Carpena, lluitadora pertanyent a Mujeres Libres, que va deixar-nos l'any 2005.

Les següents activitats de les Jornades Anarcofeministes:

Diumenge 7 de març, a les 17h: Taller d'Autogestió de la Salut a la Casa de la Solidaritat (Vistalegre 15). Cal inscripció prèvia.

Dimecres 10, a les 19h, Cine fòrum " A la deriva" (pels circuits de la precarietat femenina). Autores: Precarias a la deriva. En el Espai Obert (C/ Violant d'Hongria 71).

Divendres 12, a les 19h.: "Teoria i Pràctica Anarcofeminista", amb La Katino Anarkista, membre de Xarxa Anarcofeminista de Dones i creadora de la publicació Alejandra, i Vanessa Ortíz, del col·lectiu Juana Julia Guzmán (Bogotá). En la Fundació d'Estudis Llibertaris i Anarcosindicalistes - FELLA. (C/Joaquin Costa 34).

Noticia relacionada en La Haine

<https://ppcc.lahaine.org/es-importante-recordar-la-lucha-de-mucha>